

בדמ 89/11

בית-הדין המשמעתי המחוזי מחוז ת"א והמרכז

בד"מ פ

89/11/

ישיבה מיום 28/08/2012

בפני: עו"ד שלו מרדכי ח. - אב"ד

עו"ד אברמוביץ דניאלה - חב"ד

עו"ד כהן ציון ערן - חב"ד

הקובל: ועד מחוז תל-אביב

על-ידי בא-כוח עו"ד לביא שי

נגד

הנאשמת: עו"ד רוטנברג שיף לורנה (לא נוכחת)

על-ידי בא-כוח עו"ד רגב נויט ועו"ד ליזי שובל

עו"ד שלו מרדכי ח.:

חקיקה שאוזכרה:

[כללי לשכת עורכי הדין \(אתיקה מקצועית\), תשמ"ו-1986: סע' 2, 40, 42](#)[חוק לשכת עורכי הדין, תשכ"א-1961: סע' 53, 54, 61, 61.1, 61.2, 61\(3\)](#)

הכרעת דין:

החלטנו לקבל את הסדר הטיעון באשר להכרעת הדין, באופן שהנאשמת מורשעת על פי הודאתה בהוראות חיקוק, על פי הקובלנה המתוקנת המסומנת מ"ת(1). אם כך, מצאנו את הנאשמת אשמה בעבירה של הפרת חובת נאמנות ומסירות ללקוח, על פי [סעיף 2 לכללי לשכת עורכי-הדין \(אתיקה מקצועית\), התשמ"ו – 1986](#), וסעיפים [54 ו-1\(61\)](#), [2\(61\) לחוק לשכת עורכי-הדין, תשכ"א – 1961](#). כמו כן, אנחנו מרשיעים אותה בעבירה של עיכוב כספי פיקדון ואי דיווח על פיקדונות על פי סעיפים [40, 42 לכללי לשכת עורכי-הדין \(אתיקה מקצועית\), תשמ"ו – 1986](#) וסעיף [2\(61\) לחוק לשכת עורכי-הדין, תשכ"א – 1986](#). כמו כן, אנחנו מרשיעים אותה בעבירה של

מעשים הפוגעים בכבוד המקצוע עריכת הדין, על פי סעיף 53 ו-61 לחוק לשכת עורכי-הדין, וכן מרשיעים אותה בעבירה של התנהגות שאיננה הולמת את מקצוע עריכת הדין, על פי סעיף 61(3) לחוק לשכת עורכי-הדין.

גזר הדין:

במסגרת הסדר הטיעון, עתרו הצדדים גם על הסדר טיעון לעניין העונש. ובמסגרת זו, עתרו הקובל ובאות כוח הנאשמת לגזור על הנאשמת את העונשים הבאים, ואין צורך שאחזור עליהם, זה מפורט בסעיפים 2(א)(ב) ו-1(ג) להסדר הטיעון.

במסגרת הטיעון לפנינו נמסר לנו כי לנאשמת הרשעה קודמת, שאף לגביה הושג הסדר טיעון, בה נגזרו על הנאשמת, לאחר שהוגש ערעור על הכרעת הדין ועל גזר הדין, עונש של השעיה על תנאי למשך שלוש שנים, שהסתיימו.

נודה כי התלבטנו אם יהיה נכון במקרה זה לקבל את הסדר הטיעון לעניין העונש, כפי שזה הוצג בפנינו. המדובר בעבירה של הפרת חובת נאמנות ומסירות ללקוח, שבענייננו התערבבו אצל הנאשמת חובתה המוסרית הראשונית לאביה ומנגד, החובות המוטלות עליה על פי דין, כעורכת דין.

בנוסף, על פי הקובלנה המתוקנת, אין המדובר בעניין זה בשליחת יד בכספי פיקדון, אלא בעבירה של עיכוב כספי פיקדון ואי זיווח על פיקדונות, שהינה עבירה פחותה בחומרתה מעבירה של שליחת יד, אם כי גם בעבירה זו אין להקל ראש בחומרתה.

בנוסף, אין להתעלם מן העובדה שהנאשמת איננה עוסקת עוד במקצוע ושווה למעלה מ-10 שנים בחוץ לארץ, והשתתפה את חברותה הפעילה כעורכת דין.

אמנם אין כל ערבותא שהנאשמת לא תשוב ביום מן הימים מן הנכר לארץ הקודש, ואף תעסוק במקצוע, ואף הדרתה הרצונית משורות המקצוע, מרצונה, בשל נפתולי חייה, אין בכך ערבותא שהיא לא תשוב ביום מן הימים ותצטרף לעוסקים במקצוע. גם נושא זה, שהיא איננה חברה כרגע בלשכת עורכי-הדין ואיננה עוסקת במקצוע, היווה שיקול בבואנו להכריע אם לקבל את עסקת הטיעון המונחת בפנינו לעניין העונש.

לאחר שפנינו אל בא-כוח הקובל בשאלה אם יש בעונש המדובר כדי להוות הרתעה הולמת למקרים שכאלה, כלפי ציבור עורכי-הדין הפעיל, התרשמנו כי הקובל שקל בכובד ראש מרכיב זה בענישה ומרכיב זה קיבל אף הוא ביטוי בעסקת הטיעון המונחת בפנינו.

מכל הנימוקים שפירטנו לעיל, אנו מחליטים לקבל את עסקת הטיעון וגוזרים על הנאשמת את העונשים הבאים: שנת השעיה בפועל, שלוש שנים השעיה על תנאי למשך שלוש שנים. הנאשמת תרצה את השעיה המותנית אם תעבור ממועד גזר הדין בתיק זה במשך שלוש שנים עבירה כלשהי לפי הוראות החיקוק שהיא הורשעה בתיק זה, וכן תדאג הנאשמת לשלם הוצאות בסך של 3,000 שקל למחוז תל-אביב והמרכז, לשכת עורכי-הדין, בתוך שבוע ימים. זכות ערעור כקבוע על פי חוק. תודה רבה

וערב טוב.

כהן ציון ערן, עו"ד

חבר בית-הדין

שלו מרדכי ח., עו"ד

אב בית-הדין

אברמוביץ דניאלה, עו"ד

חברת בית-הדין

[בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן](#)

שלו מרדכי ח 54678313-89/11

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה